

гнато, нѣщо далечно. Тѣ сѣ свободни пейзажи. Не сѣ както въ Келермановото море проекция на едно настроение, проекция на саибата на нѣкой герой. Но овличатъ. Азъ чувствувамъ какъ отъ маглата по лицето ми се стичатъ капки, приличащи до суцѣ на сѣзи, сребарната ватерлиния на кораба гърчаща се капризно съ грацията на изкустна танцувачка. А по далече то се губи за да добие нѣкаква неопределеностъ въ която виатъ параходнитѣ сирени и злокобно и страшно. Тогава въ душата ви израства нѣкаква мжка, легнало е на сърцето ви студеното море, ми-

